

Dernæst foretoges:

Tredie behandling af forslag til lov om støtte til nybygning af fiskerfartøjer m. v.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 536).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 49 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til folketinget.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse af lov nr. 342 af 19. december 1935 om statens materialprøveråd.

(Første behandling findes i tidenden sp. 542).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredie behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredie behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Den sidste sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første behandling af forslag til lov om fortrinsret i høsten for året 1949 for gæld, der stiftes af ejere og brugere af landbrugsejendomme til anskaffelse af såsæd, frø, kunstgødning og læggekartofler.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 219).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Landbrugsministeren (Bording): Det forslag, der her foreligger til behandling, fortsætter en lovgivning, som har været gældende gennem mange år. Forslaget går ud på, at der til sikkerhed for betaling af gæld, som inden 1. juni 1949 af ejere og brugere af landbrugsejendomme stiftes til anskaffelse af såsæd, frø, kunstgødning og læggekartofler, kan gives kreditor fortrinsret i høsten for året 1949 efter nærmere fastsatte regler.

Forslaget er anbefalet af De samvirkende Købmandsforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger. Det er vedtaget enstemmigt i folketinget, og jeg anbefaler det til vedtagelse her i det høje landsting.

Chr. J. Hansen: Dette lovforslags første paragraf lyder kort og klart:

„Til sikkerhed for betaling af gæld, der inden 1. juni 1949 stiftes til anskaffelse af såsæd, frø, kunstgødning og læggekartofler, er ejere og brugere af landbrugsejendomme, jfr. lov nr. 106 af 3. april 1925, berettiget til at indrømme kreditor fortrinsret i høsten for året 1949 efter de i denne lov indeholdte regler.“

og disse regler indeholdes i forslaget følgende 6 paragraffer.

Når vi står overfor at skulle tage stilling til et lovforslag som det af den højtærede landbrugsminister her forelagte, kan der måske nok være dem, der tænker: Ja, men kan dette da være nødvendigt? Alle ved, at høsten i sommeren 1948 var betydelig bedre end høsten i 1947, ja, at merværdien endda beløber sig til adskillige hundrede millioner kroner, og vi ved også, at der for vore landbrugsprodukter fås priser, som af landmændene erkendes at være gode. At der på landets jord er en god høst, og at produktionen betales med fornuftige priser, har vi jo kun grund til at være tilfredse med, men trods dette kan forholdene godt forme sig på en sådan måde, at en lov som denne kan være nødvendig, og jeg tror, den er det, af flere grunde.

For det første må vi gøre os klart, at høsten ikke har været lige god over hele